

Niamuno Sargas

broliams Lietuvininkams žines pranešas.

„Niamuno Sargas“

Tilžeje, kas ketvergą išdūdamas, laštūja prie arcziausiojo pusto ar per gromatneši apsteliūtas ant bertainio meto 50 peningiu, su prinešimu į namus 65 peningius. Ir pati laitraščio išleistuve Tilžeje, pylimo ulyczioje (Dammstraße) 2. bute, priima apsteliūtinimus arba ištrašymus.

Bėrnai mylėsim cėcorystę,
Drašei užtaršim lietuwystę!

Apsakymai

į „Niamuno Sarga“ istatomieji laštūja po 10 peningiu už kožną smulkeis raštais išspausitą eilutę ir yra šio laitraščio išleistuve priimami. — Gromatas ir rantraščius dėl laitraščio siunčiamus priima redytuvė Tilžeje, pylimo ulyczioje (Dammstraße) 2. bute.

18. num.

Tilžeje, 5. meiji 1887.

2. metas.

Įš Bokietijos.

Įš Berlyno. Viešpats cėcorius geriausioje sveikatoje savo paprastus darbus atliek. — Karaliumi užsilaitymas Gmso maudyklėje dėl jo sveikatos labai prideringas yra, ir jau daug geriaus su jūmi stov. Vidurių šio menėsio karalunas ketino su savaisiais į maudyklę Rissingen nukeliauti.

— Suėmimas prancuzišką rubežiaus policisto Schnäble, apie ką jau pirma pranešome, beweiß wišo swėto atlylumą ant jamės užtraukęs. Laitraščiai ilgąs skiltis apie šitą dalyką rašė. Paryžiuje pasakojasi, būt Schnäble per prusiškus urėdininkus ant prusiškos pusės privilotas ir suimtas, kiti ir wėl nor žinoti kad suėmimas nusi-dawė ant prancuziškos pusės. Ta pati ir Schnäble iš pradžių pats sąsęs. Tūju tapė dėl tikro persiliudyjimo suėmimo wieta perjieškota. Rods ten nekurių wietoje ir junks žinoti, ar randasi ant prusiškos ar ant prancuziškos pusės, kadangi rubežius tarp wynkalnu ir krumu labai jūfai. — Tiek dabar jau tikrai žinoma, kad Schnäble su tokeis žmonėmis susinešimą turėjo, kurie jam apie wišutinę zalnierystės pasilaitymą kaip ir apie

twirtynes prie Strasburgio ir Mainco žinę dūti turėjo, už ką šaunus pinigų mokojo. Prusiška waldžia buvo apie tai žinę gavusi ir paliepusi ant Schnäble daboti ir, kaip wėl jis ant prusiškos pusės pasirodys, jį suimti ir po sūdo statyti. — Rodosi, kad šis atsitikim dėl tolesnio pasilaitymo tarp Prancuzijos ir Wo. etijos daug swarbumo turės.

— Pagal laitraštį „Nord. Allg. Ztg.“ paty-rėme, kad cecorius paleidimą Schnäbles pada-wadyjęs, kadangi išsirodo, jog Schnäble pagal susi-šnešimą su prusiška policija dėl urėdiškų dalykų į tą wietą, kur jį suėmė, buvo atwylęs. Per tai suėmimas nepritinkanciu budu nusidawė. Kaip girdejomė, Schnäble jau į Paryžių atkeliamės ir ketino ant išprašytojo urlaupo pasidūti. — Rods šitas dalykas tūmi dar nebus ant galo.

Įš swetur.

Įš Estreikijos. Deputiertu saime wokiškietie deputiertai waldžiai po aštuonų metų, kad ji negana procwojasi wokišką giminę nū suspaudimu per Czekus ir Ventus apginti, bet atpencz dar ant ju

pusės linksta. Po tokeis pasilaitymais, sąte Wo-kiečiai, wiši ušikškie reikalai atbulai eina ir didžiausia dalis geru patrijotu jau neb'gal toliaus turėti tikėjimą prieš Estreikiją ir turės nū jos atšizadėti. — Dymnai ale yra, kad iš pat Wo-kiečių atsiranda burelis wyru, kurie užmanymui dėl įvedimo kofio zokano ant sumažinimo itekmės czeikškos giminės wišados prieštaraujasi.

Įš Prancuzijos. Cėcorystės saimo deputier-tas, gwyoliu liekorus Antoine, kursai iš mėsio Miez išwarytas dabar Belgijoje užsilaitė, tam prieštarauja, būt jis su Schnäble kofį darbą tu-ris. Dėl pašalinimo tokiu pramanymu jis pa-rodys, kad jam nėko bijotis nereikės ir wėl į Wo-kietiją ant cėcorystės saimo atkeliaus.

— Mieste Marseille italijieniskie ir prancu-ziskie darbininkai atkartotinai baises susipeše. Ant abiejų pusių radosi daug suronytųjų. Prie-žastis šito susipešimo tūmi randasi, kad italijeniš-kie darbininkai už pigesnią algą dirba ir tokiu budu prancuziškies pelną atrauf.

Įš Italijos. Italijeniški trufinėjimai prie raudonųjų juru, priešais tiek daug klapatoms,

„Senasis karjngys“ Soluturne.

Pagal wokišką R. D. Zieglerio „Gartenlaubeje“ 1868 m. 1.

(Pabaiga.)

Szeip Rasciufka Soluturne labai atsitraukęs gwyeno, mažų skaitliumi išsirodžiusiu prieteliu pa-sifakindamas, galwoczium, kupczium, apicėru kas wa-karą ant arbatos (tijos) stiklo pas jį atsirandan-cium. Padorystės lankymu nei jokiū nedarydamas, tinginiūjanczią naujienu žingeidystę pagirtiems wyrams prie kulniū taip mielai prisifakibanczią, nusifratė. Mieliuaušei su žemininkais, remestinin-kais, wargdieneis apšėjo. Adynu adynas lauki-ninku darbams galejo prisijūreiti, apie šį ir tą jūs klausinėti ir įwairius paproczius pasifakindinti. Ir pagirtūse atmenkasiūse šale Soluturno tankei ir mielai matomu sweczium budamas neretai, sun-kenybes pajudinant, patšai ranką pridėjo. Sawo išbėgius į mėsio aplinkinę daugiaūšei raitas ir be jokio palydėjimo atliko, no didžiūju wieškeliu sau-godamasi, nelankomais takais girioje ir laukūse eidamas, wargingas šėtras šale Juros nusitrau-kianczium kiemu, žemus butelius wargučių atmen-mučių bei darbininku laukė. Kur cze reikalingą su gwyenimo bėda kowojantį tėwą, ligonį ant maringo patalo žinojo, nū arklio nusėdęs ir prie medžio jį pririfęs po wargingu stogu paeidamas palinkšminojimą ir bagotingas dowanos atgabeno. Sziam dalykui to dėl wis kas dieng lankydamas balno delmonūse sawo arklio keletą plėczium seno wyno turėjo, kurį gwyasties esencija wargingiems

ligonims atgabeno. Jlgai nėkas nenumanė, kas augštasis meilingasis senis su žiura pilna meilės ir su wišados atwira ranka buvo; nės pirm war-gužiams iš sawo nusidywyjimu dėl jo meilės do-wanu išėjus, jau įšai ant arklio sedėdamas pas šwėžią wargystės šėtrą risnojo. Ale ir ubagai ant ulyczios, keliaujancziū remestininckio ir in-walydo netapė užmiršti, ir nėkados ant ulyczios nepasirodė neturėdamas saujos smulkiu pinigų sawo kišėnėje. Jo arklys prie sawo pono papro-cziū taip buvo pripratęs, kad įšai pas kožną wargužį, kursai kelio šalėje gulėdamas prašanczią žiurą pas jo raitelį pakelė, apšistojęs iš wietos nėėjo, iki paprastai dalelei nėfant dūtai. Kadangi šios kelionės kas dieng, nei lijiūmo nei pušymo neatbojant, nusidawė, tai generolas wėlkei war-gučių topograpiją aplinkinės iki keliu adynu toluo-mo pažino.

Žiame 1816 ir 1817 m. buvo, kaip žinoma, taip wadinamu išalkio metu ir brangybė augštumą sulaukė, kad ir patys pasiturintieji daug įšitrau-kinu turėjo užsidėti. Wėikalai pilni žegnonės, kurius Rasciufka šiūm laiku išprowyjo, buvo neaprašomi. Su antra tiek storonės sawo lan-kyumus toliaus atliko, kas dieng kofia penkesdėšimt wargučių gawo pinigų dowaną; įšai rinkiniams, walgiū draugystėms dėl wargučių paraginingą dawė ir wišur drauge wėkė. Ir didžios pinigų sumas tankei iš špfio suwartojo, norėdamas nenukaltusią wargdienystę iš prapulties gelbėti. Wieng wakarą wėlai girdešdamas, kad dwi darbšti mėsio gimini

dėl didžios pinigų skolos keliu dienu tarpe iš namu busenti išwaryti, ponei Zeltnerėnei tūjaus pinigų idawė, kad dar tą patį wakarą reikalingsiems pristatytų. „Tik idant neužtrūfkite“, jis pridurė, „geriems žmonėms dar šį wakarą pinigų įteikti. O jei ir jau miegotu, tai jūs pabudinckite; bus linkšmas pabudimas, ir jū pakajingėsnis smu-dulys po to bus, wargystei jau augšt ju galvos nebekyburiūjant.“

Ale nėks tikrai žmogiską dwasės linkimą musu karžygio į gražinę šwiesą nestato, kaip šįai wėi-kinas. Kowo mėneshje 1817 m. įwargingas lauku kunigas, kursai per wišą sawo amžią wienoje war-gingiausiu kantonu kėboniju dušiu piemeniu buvo, triušęs, wyriausybės su wiena iš bagocziausiuju wietu tapė apdowanotas, jeib sawo amžio wakarą be rupeczium ir procės galėtu pagyventi. Pra-minimas tapė palydėtas labai garbinancziū išpa-žįstancziū rašto. Gerasis senis wienof nega-lėjo priimti, sawo paties gėrybės dėl sawo numylėtąjį kaimenę prastoti, ir paaugštiningą dėlawodamas atstatė. Wos tik Rasciufka šitą gražųjį trūkį atšifakymo išgirdo, kaip ir ant kelio pasitaisė, šitą tikrąjį Kristaus kėboną pa-žinti norėdamas. Pas praštąjį kėboniją atėjus kunigas jau barzdą skūsdamasi išsifakbedinosi, kad šitame apredale augštąjį swetį negalys priimti. Wienof Rasciufka nesidawė atšilaityti; su jaunystės umaru į gerojo kunigo namą įšiwėržęs, jį su ašaromis akšje į sawo glebį emė, prašydamas jo prietelystės ir jam wišokiū budu sawo augštą

dabar per atleliawimą naujo komandiero Saletta į Massauah mažumą geresnio pasisekimo pažada. Naujas komandierius daugiausia vaisto ir kamulių prašęs; ministrui prezidentas Depretis ale išsiol saime visus dalykus dėl Italijos politikos Afrikoje, išvengė.

Įš Maskolijos. Prowa prieš piktadėjus nu 13. merco, Petrapileje po užrašytomis durimis prasidėjo. Apšūstų yra 15 asabu, nu kuriu 12 myru, beveik visi jauni tarp 20 ir 26 metu, 3 moteriu, iš kuriu seniausioji apturėtoji tos dirbtuvės dėl pataisymo plaštinimo daigtu Pargoloje yra. Tris tarp myristų yra Penkai iš Vilno, butent Pilzusi ir Lukšewicz bajorudu, ir wienas aptiešos pagalbininkas. Wisa kita piktadėjų, rodosi Wilniuje tape apmąstyta ir padauadhta. Sakoma, kad visus ant smerties prašudys, bet iš kitos pusės mišlyjama, kad prie daugiausių korawonė ant darbo su priwarta Sibirijoje, bus perfekta. Prowa truks beveik czielą nedelę.

Įš Bulgarijos wėl parlietia wiskios žinės apie subuntawojimus ir bandomus nužudyimus. Sofijos mēste dėl to keli suėmimai nusidawė.

Gecorystės saimas

sawo pasfutiniše susijėimūse permėgino tarp kito užmanymą dėl pertaishymo sudo laštų zolano ir numazinimo adwokatų užmokesniū. Sztatszekeretėrs d-ras v. Schelling išsitare, kad numazinimas adwokatų užmokesniū esąs reikalingas, kadangi žmonės už tai labai tankei pasigūdė. Taipiau waldžia dabos, kur galima, sudo laštas siek tiek numazinti, ale wifutiniai sudo laštas numazinti waldžia negalenti, kadangi sudos strynė potam wargu su pinigais išeitu ir waldžiai reiktu primokėti. Saimė šis užmanymas kaip labai apmisltytas tapė priimtas. Dėl geresnio permėginimo įdawė užmanymą wienam komisijonui iš 21 deputierio pasidaranciam.

pagarbinimą išrodhdamas. Klebonija prie Juros iš to laiko mieliausiu meriu išjojimu širdingojo generolo buvo.

Per jo dumetinį užsilaišymą Soloturne Rasciufka ir didesnes keliones raitas darė, Szweiciją pažinti norėdamas. Taip wasaroje 1816 m. klasifikčius kraštus Returgirwietės ežero ir Morgartu karwietę aplankė. Ten ant wietos įwairumus anu minėtinu kowu jam apmąstant, jo širdis semu minėjimu apie paties pritikimus grandingai tapė pajudinta, ir gilei sujudintas sawo prieteliaus Zeltnerio ranką spauzdamas šniūbdėjo: „Alf, kad ir manę pas Maccejowicę kofjai Hünenbergis butu graudengs ir kad Poninskis Reginio greitybę turėjęs!“

Kita kelionė buvo dėl atlankymo prancuziškios Szweicijos ir wyriausai dėl wšame swete pagirtojo užauginimo buto didžiojo žmoniū mokitojo Pestaluczio, Dwerdone. Dwi dieni ten užsilaišdamas mokšo adnymoms pribudamas ir giliausiu pasidalyjimu su mokitojais ir mokštimeis apšeidamas gilei tapė sujudintas. Įši sawo smerczio jis su mišlimi darbo turėjo, ir Lietuwoje ir Lenkūse mokšlinyčios ir mokitoju seminarijos dwajeje didžiojo piedagogo iš Dwerdoneo uždėti.

Trumpai pirm jo smerczio dar du atsitikimu, nei šweikinimas iš tolimos tēwiskės, atgawinančių šwiesos spindulį į jo tykajį buvį turėjo įsysti. — Wiename minyčžu klostoriuje Soloturno ir wiena Lenkū gyweno, kuri dėl politykiskų atsitikimu sawo tēwynę buvo praštojusi ir piūse murūse priebėgos wietelę atradusi. Generolas apie tai ištyręs nēkam nepažįstamas įą aplankhdamas meilingai su ja prigintoje kalboje pasikalbėjo. Staiga wienof minyčža paraudonawo nei iš sapno pabudusi ir pilna pagarbės kėlis žingnius atsitraukdama su-

— Waldžia saimui priteikę pridedimą prie cecorystės rokundo, kuriame ji 260 milijonu išsiprašė ant wiskiu pertaishymu ir pagerinimu musu žalnerystėje. Ir šitas wšas užmanymas tapė wienam komisijonui ant apmąstymo įdūtas.

Įš Lietuwos.

Įš Tilžės. (Prisailintuju sudas). Atuntąjė ir dewintąjė dieng išimtininkas Anstis Prancas ir jo pati Marikė gimusi Mofulike iš Kalnininku, kaip ir butelninkas Anstis Minjotas iš Bismarkio Kolonijos dėl netikru raštų darymo turėjo atsiliepti. Prancas ir Prancėnė gawo po 2 metu baudžiamos kalėjimo, 3 metus garbės prapuldymo, o Minjotas 6 mėnesius baudžiamos kalėjimo ir 1 metą garbės prapuldymo.

— Nefenei ištraukė iš Tilžės ežero lawonėlį pusaštuntu metu waitino. Kaip waitinas czia nužumęs, nežinoma.

Įš Ragainės. Raubonacziū dware įtaish-tafis elektriskasis apšwietimas šiose dienose jau pradėtas.

Wiespwikės. Giriū degimai šime krašte wis dauginasi. Pirm keliu dienu Mausedu girėje, Juros oberfirštėrėje, koks šimtas murgu girės nudegė. Kaip ugnis atširadusi, nežino.

Įš Smalininku. Nekursai šiporius iš Tra-pėnu, su sawo waitini Zurbarkė budamas, ejo į Maskoliu cerkwę, norėdamas Maskolius sawo welkykas šwencziant matyti. Nū to czėsio buvo prapūlęs. Dabar nefenei jo lawoną iš Miamuno ištraukė.

Įš Katheziū. Prusiskasis meteorologiskasis institutas iš Berlyno šiose dienose musu laukininku draugystei 2 lytmėriu (lytaus mērutoju) atsiuntė, kuriūs Macstubrūse prie mokitojo Bonacker'io pasitatė.

— Nefenai d-ras Seeliger'is iš czionai wienam waitiniū žiniū iš nosies, jau per 4 dienas widuje buwusi, attolino. Waitinas buto bežaiž-

damas žiniū į nosį išsikęs. Žirnis buvo išbrindęs ir jau diegą išleidęs.

Įš Stalupėnu. Daugiems Lietuwiniū pa-žįstamas mokitojas Maroldas iš Budupėnu, Ratnawos parapijoje, pastiaus Didšwentiskūse gywenušyis, pasimirė 30. aprili.

Įš Kraupiško. Perkunija nefenei wieną mergaitę ant plyno lauto dirbanczią nutrenkė.

Įš Gasto (Endrikswaldes). Budawonės noras puštinai judinasi. Taip prie Sznektu šasijos garinų maliamą malung budawoja, o pacziamė mēstelyje ir 2 nauju butu karcziamoms. Tartum Gastos negana karcziamu tur.

Įš Naujosios. Naujosios bažnytkiemyje 13 butu gale šio mėnesio nudegė. 2 arkliū ir 2 kiauli drauge sudegė. Ugnis, mišlyjama iš nefurio seno pecziaus prasidėjusi, wienof kokiū budu, nežinoma.

— Tą patį wakarą, kad ugnis buvo, nekursai bernas iš Selcininku namon prifigiręs parėjęs, fitiems žmonėms bematant ir nepaspėjant greitai prišokti, pasikorė.

Įš Šrutės. Pirkimui erzilu žemės arkliny-czioms czionai gendrosius v. Lüderig'as užsilaišo. Nū Zurbarko dwarponiu jau 10 erzilu pirkio.

Įš Darciemio. Parapija ilgą walandą be kunigo buwusi dabar jau aprupita. Kunigas Röhler'is iš Heilsberkio czionai perfektas nu 1. Okt. bus.

Įš Rusnės. Darbininkas Diczkus, arba Bendžius arba Schulz'as, kurį Pakalneje suėmė ir apie kurį mišlyja, but jis rendantą Szilokarcziamoje apwogęs, iš kalėjimo pafures.

Įš Kalnininku. Per pasfutinę wėtrą perkunija į bažnyczios koryczią įtrenkė. Ugnis tape greitai išgesita. Bažnyczia šaumei pafskadyta. Koryczią reiks naują budawoti. Kad bažnyczia butu turėjusi perfunginį (Blisabletter), tai tokia iškada nebutu atsitikusi.

žuko: „Jūs esate Rasciufka! Aš mergaitę bebudama Lenkūse jusu abrozg. medalią prie krutinės beveik wšiu moteriskiu macziau ir nei jokia weido ant sweto negal buti, kuriame taip daug augstos ir geros busines susiwienhja, kaip tasai didžiojo naczelniko.“

Antrasis pasitikimas buvo apsilankymas, kurį geroji kunigaitė Lubomirskėnė, wiena iš pirmiausių Lietuwos moteriu, į Italiją keliaudama, jam Zeltnerio namūse atliko, ir kursai jam meilyjant kelias nedėles tapė pailgintas. Jos gražus kalbinėjimas, jos meilingystė ir jos linfmoji duma jo pastujosios amžiaus dieneles palaimino. Nės Rasciufka jau tū kart kėsdamas jautė, kaip senowės pranašai, sawo prišartinantį galą. Atšifirdama labai sujudintoji kunigaitė jam pažadėjo, ateinancziamė pawasaryje atlankymą atkartoti. Ale Rasciufka liūdnei galwą kratydamas nū jos atminties užtata išsiprašė. Kunigaitė weik po to iš Laušanne's auslinį žiedą su užrašu jam siuntė: „Lamitié à la vertu“ (prietelystė dorybei). Ale žiedui į Soloturną atėjus, ranka, kurią jis grožinti butu turėjęs, jau smerczio kowoje buvo pastyrusi! —

Nuėjdamas, kad jo amžias galopi artinosi, jis bene ir aną didįjį weikalą atliko, kursai wšą Ciropą su apdywyjimu papildydamas jo žmogiskąjė apšwiestąjė dumą tokioje gražioje šwiesoje parodė: atleidimą sawo padonu ant sawo didžiojo Siechnowiwės dwaro. Minėtasis raštas, kursai 2. d. balandžio m. 1817 m. tapė išgatawytas, žmones kiemo jo wiršuje minėtajei ponystei priklaušanczius walnais žemės žmonėmis padarė, apturėtojais pacziū išgywentojo grunto ir žemės, walnais nū wšiu mokescziu, padotku ir baudžiawu, apturėtojams dwaro atlikti reikalingu. — Špiliu

ir sawo sesers dukteraitę Katrynę Gštowaite ir jos waitus apturėtojais šio ukio praminė. —

Rudenyje to paties meto Soloturne piktą karštligę ponawojo, kuri bene su bėda ir badu ano meto susikabinime buvo. Szifai maras ir geramiam growui priegadingu turėjo tapti, pirmąjė dieng spalio m. pirmuju paslu ligos tapė užpultas. Su ramumu jam pritinkancziū tūjaus sawo pastująjė walę padawadyjo. Didžiausiąjė dalį sawo nemenkojo lobio Zeltnerio giminei palikdamas, wyriausai sawo brangiąją Emyliją kaip geriausis tėwas aprupino. Wargužei, siratu bei nekurie kiti geradėjystės butai bagotingai tapė apdowanoti, ir be to jo wėrnamiū prieteliū ir adwokatui Amiet'ui nemaža suma gatawais padūta, jeib tarp gailingu wargužiū išdalitu.

Įpatiskai dar padawadyjo, kad ji palaidojant kožnas puikawojimas tur buti aplentiamas; ale prieš tai jo grabas turis buti nēšamas šęstiu wargužiū. — Rasciufka šius padawadyjimū atlikęs, plunkhą padėjo pasilengwines sakydamas: „Dabar man ger.“ Persilyudyjimas apie jo arti esantįjį smertį wienof buvo pas jį twirtas, norint ligos pasirodymai nebuwo haugus ir jo dwasė iki smerties pasiliko neapdrumsta. Pafajingai su prieteliūmi Zeltneriu kalbėjosi, kursai wos nū jo šalies atstojo, apie sawo praetinę, apie Lietuwos ir Lenkū ateitinę, klaušymą, kursai jam iki pasfutinio atšikwėpimo rupejo.

Szwentiskas ir nutwerias buvo akies mirksnis, kuriame Rasciufka nū sawo prieteliaus ir jo giminės atšikwėpinimą emė. Wisi pas lową brangiojo ligonies buvo paršiklaupe, kursai sawo žegnong kožnam nudalijo, meiles žodėš kožnam turėjo. Tada pagal seną paprotį kardą atsinešdinęs, į jį kėlis mirksnius liūdnei pažiūrėjęs prie

Jš Karalianszians. Laukinei artillerijai czion
eksercerawimo sugrįžtant untrapičeras Kvednaras
taip nelaimingai wieno arklis i pilwą tropytas
tapė, kad negywas ant wietos pasiliko.

Atšweikinimas*).

Di išeisim, išwandrausim,
Drauge mielas mano;
Išwandrausim, iškeliausim,
Swėtą apžwalgyšim.

Apžiūrėsim, daluželę,
Sztai koks didis plotas!
Ir laimingas ir meilingas,
Wis žiedais išflokas.

Iškeliausim mano žwaigzde,
Kopšim ant kalnužio —
Atsilisėsim . . . o tūm tarpu
Wiglynai žwaigzdužiu.

Po padange n'išmatūta
Sumirgės tamsoje . . .
Ten palauksim mano sese,
Prietelka šventoji!

Palukėsim, paminėsim
Tewiškę mieliausią
Ir ištrauksim i kelionę
Tolią — tolimiausią —

Už Atlanto, kur gilioji
Jure tywuliūja,
Kur walnybės, kur liūpybės
Lankos ten žaliūja.

Tilžėje, 20. rugp. 1886.

J. Kalnėnas.

*) Jaukas Lietuwiniškas, dėl karštos meilės sawo gi
minės ir prigimtos kalbos, priverstas palikti sawo tewiškę
rusišką Lietuvą, sutaisę šitas eiles pirm iškeltawimo
Amerikon.

Bono prišdėjo, kaip kad jam sargybę ant sawo
pelenu noredamas pawesti. — 15. d. spalio m.
jo šylos prieš wakarą nusimazino ir wišiemis per-
siliudyjimas užšimeržę, kad su jo ghwastimi galopi
eina. Su sykiu wišas šylas pristatydamas ant
sawo gūlio pasitelęs ponui Zeltneriui ir žiuponei
sawo rankas pridūdamas sawa Ewyliją su pala-
jingu šypsojimu sweikino*) ir atsidusėdamas i prie-
galwius nusileido.

Lawonas antrą dieng tapė piaustytas ir tada
mofstytas. Jišai nū daigto wietomis senu užgi-
justu ronu buvo apdengtas; kelios gilios ron-
wietės jo frutinę grožino ir ant jo galwos keletos
kircziu fryžiawos. Lawoną nuwilkdami ant jo
krutinės baltą špepetelę rado, kurią iš sawo jau-
nyštės wis ten buvo nešiojęs ir kurio ženkliningą
tik keli težinojo. Buwo tai paslūpyšis meilės už-
statos Luwyžės Sosnowkaitės, dukters Lietuwos
maršalkos, kuri (užstata) jau per ketures dešimt
metu lyg brangią kietą sawo cychstosios ir wienin-
telės meilės ant širdies nešiojo. Ketures dešimt
metu pirm to, kaip pagirtasis nabaštinitas dar
nepažįstamas kapitonas buvo, jis rankos jau-
nosios mergaitės buvo prašęs. Mandriejie tē-
wai nebagotgij bajorą kietai buvo atstumę. Jš-
wedimas iš šito atsakymo sėfesi, ir jau abu jau-
nūju po nakties apšarga buwo padėgusiu ir mē-
riui sawo meilėjimui arti, kaip apšiginlawę per-
sektotojai jūdū pasiginę. Rasciufka kaip liutas
ginėsi, wienof tapė apgalėtas ir funkei furonytas
sukrito. Jš sawo apnykimo jam pabudus, wiškas,
ką nū sawo mylimosios rado, delmoninė špepetelė
buwo, kurią ji pametus i kuri jo krauju buwo

Disokios žinės.

Jš Maksimos apie seltantį nusidawimą rašo:
Birm trumpo buwo wienas jaunas študentas i
daktarystę mofinantis, dėl polytiškų nusižengimu
apšustas. Jis buwo su padirbimu dynamyto
užsiėmęs ir jį užtropyjo jam kelis bombus palo-
cziuje growo Ratkow pakasti norint. Tam wišam
atsitikimui pribuvo iš nežiniu growo Ratkovo
duktere, jauna Mergaitė, kuri kaip liudininkė prieš
minėtą študentą tapė išklausinėta. Mergaitė gerai
žinojo, kad ant neteisio liudyjimo kelione su pri-
warta i Sibyrįja sektusi ir to dėl, kad ir nen-
rėdama, turėjo teisybę išliudyti. Pagal jos liu-
dyimą tapė študentas ant 20 metu funktu darbu
Sibirijoje prasudytas. Jauna mergaitė, tą gir-
dama apnyko, bet kaip tikra Maskalka apsimislyja,
wišką bandyti, idant prasudytą išgelbētu. Ji
pardawė sawo žemčiugus ir su tais pinigais
papiško tris kalėjimo tarnus ir šešis kazokus, per
kuriu pagalbą študentui pasijelė pabėgti. Mer-
gaitė, kaip tarnu apširėdžiusi, jį i Szweiceriu
žemę palydėjo, idant ten, kaip ji iš pradžios ap-
siėmusi buwo, i wieną flosatorių eiti. Ponas
Diemas ale tą dalyką tur but, mažumą kitaip norėjęs
ir šiose dienose študentas su sawo išgelbėtoja
wencziawonystę priėmė.

— Apie dywing nusižudyimą paskutinioje die-
nose pasakojama. Wienas masfokistafis žalnėrius,
kurs mažumą umiše suklydęs buwo, radoši wieną
rytą negywas lowoje. Nėko ipatisho prie jo ne-
buwo patėmyti, tik kad burnoje wienas šaukštas
šišo. Ale wien per tai jis tik ne but galejęs
nutrofsti. Jo kunas tapė perpiautas ir wiškas
perjieškotas, bet nėko neradosi. Ant galo, kaip
kaską peržiūr, rado wišai gilei gerkleje czielą žal-
nieriaus štrumpą iškinstą. Rods ir labai daug
lantrumo reisejo, toliu, iš tikro dar nepažįstamu
budu nusižudyti.

apšlakstyta. Jis ją pasiėmė; buwo tai ta pati
špepetelė, kurią jam mirus atrado. Dėl šios ne-
palaimingės meilės jaunasis apicėras lenkistąjį
šlužbą prastojes sawo kardą Amerikos išwalny-
jimui pawedė. Szios meilės atsimindamas jis
wėliaus nū kožnos progos wencziawos susiwieny-
jimo traufes. — Pana Sosnowkaitė wėliaus pati
augštai statyto Lenko tapė, wienof ji palaikė wer-
niausioje prietelystėje atminimą apie sawo numy-
lėtąjį Tadejų.

Karžygio laidotuwės buwo prastos, be wišos
žalnėriškos puikawonės, ale sujudinanczios per
wijūtingą gedulystę, per tuju puskus, kuriems tēwu
buwęs, ir kurie dabar werkdami jo grabą sėfė.
Szefi wargingi senei grabą nešė. Birma širatelėi
su gedulytės jūstomis žengė, kwėtkas rankose neš-
dami. Grabas nebuwo apdengtas, idant wišas
Soloturnas dar kartą brangujį weidą gerojo
prieteliaus galētu matyti. Jaunikaiczei šale jo
žengdami nešė mirusiojo kardą, kepurę, karwadžio
lazdą, amerikoniškąjį Cincinato ženklą ir lorbėru
bei aužūlu lapu wainikus ant jūdai samatinio
pagalwio. Soloturno Jezuwytu bažnyčioje la-
wonas, šwentės Diemo šlužbai ant galo esant, i
šwinini grabą įdėtas, šišai wyriausybes perzwiete
uždarytas, i kitą aužūlinį grabą įleistas ir bažny-
czios šlepe pakawotas.

Didis buwo Lietuwoje ir Lenkūse šlausinas
pathriant apie smertį didžioje wyro! Nepakeliama
rodėsi mislis, kad didysis tewiškės apgynėjas swe-
timoje žemėje turētu ilsetis. Wardan Lietuwos
ir Lenku žmoniū cecorius Aleksandras tapė pra-
šytas pawelyjimo, kad lawonas entuzijastiskai
pagarbintojo genarolo tewiškės žemei taptn at-
dūtas. Szijai kunigaikštis, kurfai atkartotinai
sawo pagarbiningą ir simpatiją Rasciufkai buwo

Gromatnyczia.

J. M. rusiškioje Lietuwoje. Lawo gromata atėjo
iki manęs. Ko dėl taip ilgai nėko nerasei? Aš lawo
adresą wišai neturejau. Lawo rankraštis syktas i redyštę
„Tilžės Releiwio“ neprapūšęs bet ten dar randasi ir bus
man išdūtas. Dūsiu lawo per gromatą plateinę žinę apie
wišus reikalus pas mus.

J. S. iš Kelerfu. Sziose dienose per gromatą
dūsiu law žinę apie wišką. Dėsiu už atsiuntimą.

J. K. Amerikoje. Gauši weik ilgęne gromatą nū
manęs. Meldžiū atsiųsti pažadėtą raštą apie Lietuwiniuku
pasilaitymus Amerikoje.

Wijurkai. Szendien nepaspešiu, ale ryto law
rašysiu.

Turgaus prekių.

nū 30. aprilio.

		Tilžėje		Klaipėdoj.	
		m. pf.	m. pf.	m. pf.	m. pf.
Kwieczai Rugei Miežei Awijos Žirnei, baltieji Žirnei, raimieji Koputes	100 swari arba 50 kilo- gramu.	8 50	8 65	6 —	6 50
		5 30	5 60	4 75	5 —
		5 60	6 —	4 —	4 50
		4 60	4 80	2 50	2 90
		5 50	6 —	6 —	6 50
Sėmenėi už naujajį šepelį Tymotai už centnerį	už naujajį šepelį	7 50	8 50	6 50	7 —
		1 70	2 30	1 30	1 50
Sėmenėi už naujajį šepelį		8 —	9 50	—	—
Tymotai už centnerį		22 —	22 —	—	—
Kiaufėi už kapą		2 25	—	2 —	—
Pyrwas už 100 lyteriū (bayr.)		24 —	—	—	—
Brangwynas } už 100 lpt. už 1 lyteriū		24 —	—	—	—
		— 25	—	—	—
Swieštas	už swari	— 70	— 80	— 75	— 80
Kiaulėna		— 50	— 60	— 50	— 60
Jautėna,		— 35	— 50	— 40	— 50
Weršėna		— 35	—	— 30	— 50
Awincziana		— 35	—	— 40	— 50
Grusienė, prašta		— 17	—	—	—
Awiju kripai		— 22	—	—	—
Szienas } už centnerį		2 —	3 80	1 30	1 50
Sziaudai } už kapą		21 —	24 90	1 75	2 —
Sziaudai už kapą		—	—	—	—
Linai už centnerį		—	—	28 —	—
Malta, tieta	10 cbm.	—	—	44 —	46 —
Malta, minšta		—	—	40 —	44 —

100 popieriniai rubliai

pagal berlynišką kursą nū 3. meije 178,90 ml.

išrodės, prašymą noringiausieji priėmė. Soloturno
waldžia Lietuwos ir Lenku prašymus garbino, ir
taip lawonas wėl iš dūbės išimtas ir šwentiskai,
kunigaikščziui Sablonowskiui, cecorius Aleksandro
kamarponiui palydint, i Lenkus pargabentas.
Ale jo širdis įbalzamėrijant i metalinę dėžutę
tapė įdėta ir ant Buchwiles kapiniu pakawota.
„Szirdis šito karžygio wišam šwėtui mušė, to
dėl ji šiczion ir tegul buna prieinama pagar-
binimui wišos žmogystės!“ Senasis žemės vogtas
ponas Zeltneris, kurfai šius padawadyjimū iš-
leidęs, tais žodžiais išdawimą šitos relykwijos
Lenkams ir Lietuwiams užgynė. —

Ir taip wėl pas šį punktą atsilome, iš kurio
šitie atminimai apie didįjį wyrą išėjo, pas Buch-
wiles kapines, prieš praštąjį iš Juros kalfis pa-
minšką, ant kurio jau ne wiena asara kruitusi, ne
wiena graudinga atminties šwentė šwėsta, pas
kurį šimtu šimtai palenktu Lietuwu ir Lenku
emigrantu yra atėję. Ir šiczion trumpasis pra-
nešimas tegul buna nulaūzamas. Laidotuwės,
kurios bewėik wišūse wyriausiusė mēstūsė žinei
apie Rasciufkos smertį atkatus, tapė laikomoms,
kalbos ir giesmės, kuriomis jį wišos mofitos gi-
minės pašlowino, monumentai, kurie Krokawoje
ir Westpoengte šiaurinės Amerikos tapė attiesti —
jie karžygiui ir karštamiui patrijotui statyti, šiam
trumpamiam atliūziui iš jo ghywenime norint i
atminti atgabenti kentėtoją Rasciufką, tifrąjį sawę
dėl kitu apėrawojantįjį prietelių, wargužiū tēwą
ir jo kudikiškai cychtą širdį.

Szioms eisėms tesifeka, musu karžygiui, kurio
wardas kaip karžygio ir patrijoto nēšados nemirs,
ir šitą cycht žmogiską interesą pabudinti.

Szimkus.

*) Sziczion tankei minawotoji damė yra dar dabar
ghywa tebeesancziogij growėne Morosinēne Milane (Mailand).

Julius Haase

Tilžēje, wofištoje ulyczioje 3. num.

Barwafariui

priejus priwelsju sawo apstingai aprupintą kromą pasidaranti iš

audžiamu bumbulu bei wilnu, lininiu giju, milu, bukškingiu,
kleidu ceifu, dažutu bei jodu šilku ceifu, šepetu, gatawu
mantelin, lininiu audimu,

Saulės ir lytaus širmu.

manęs atsiminti.

Wiskas pažįstamai pigai ir geroje ipatybeje.

Meldžiu garbingus Lietuwiniukus reikalui atsitrophyjant, meilingai
Su pagarbe

Julius Haase.

Dantu liekorius Goldstein

Tilžēje, Langgasse 29. naujai
budawotame bute pono John Ohm.

D. Pēteraitis

Tilžēje, wofištoje ul. 19.

Privelsju sawo dabar la-
bai bagotingai su wifotiomis
naujybomis pripildytą

reikin kromą

ant labai pigaus pasipirkimo,
pažadēdamas paslužniausią ir
wėrniausią paslužjimą.

D. Pēteraitis.

Wifokeropi

flužanninkai

randa garbingas geras wietas wifu-
czės per

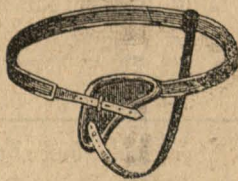
Tilžės wietu parupinimo
raštinyczia.

Apturētojis

Julius Magnus

Tilžēje, kazaros ul. 21. num.

Klynu ryšei

kaip ir wifokeropi
riui pritinkantieje,
pigias prefias pa-

Taipiau apsiimu pagerinimu polsteriu prie kunstifkai padirbtu
šnariu su užstowėjimu dėl gero atlikimo.

Bandažes kaip ir kirurgifkus daigtus prišiuo didžiau-
siame iššifkyrime.

Fried. Engel, Bandažiu padētūwē.

Tilžēje, wandens ulyczioje 31. num.

Barwiniczia, presawimo bei kemifko
plowimo anštaltas
nū

A. Wawries,

Tilžēje,

Aukštaliu ulyczioje 23 num.
prie Langgāsės kampo.

prififiuo ant parwawimo wilnu, giju,
bumbulu ir šilku wifūse mudos par-
wūse, kaip ir plowimui bei parwtni-
mui wifofiu žiuponiui ir ponu drabu-
žiui, išardytu ir neišardytu. Namini
ceifei tampa gerai presoti, kaip ir
naminis milas weltas.

Pigianšios prefios.

Mundrus

waikins,

kurs lūstą tur i rubšiuwius
iššimokinti, gal maldūtis pas
rubšiuwiu miftrą

R. Springer'j

Tilžēje, wofištoje ulycz. 12.

"Niamuno Sargas"

išaina Tilžēje kas ketwergą didžiūju
laidraščiu fwarmoje. Apšeliawimus
ant šito laidraščio priima tožnas
cecorifklas pušas už

50 pf.
ant bertainio meto.

"Niamuno Sargas" užtars
Lietuwiniukus, rodydamas jiems tikrą
kelia del išlaidymo motynos kalbos
ir del pasielgimo kaip wėrnais ir
tikrais sawo karaliaus padonais. To-
lians "Niamuno Sargo" rafis
išguldymai wifofiu polytifku klau-
šymu; žines iš wifo sweto kraštu,
iš Wofietijos, iš mielosios Lietuwos;
papasakojimai rusto ir štukurnio jūrio,
pamoklai, turgaus prefios iš Tilžės
ir Klaipėdos, bertynifkis rubliu fur-
šas, gromatnyczia ir t. t.

Apšafymai

už šfiktinę eilutę po 10 pf. parofu-
jami, randa wifofe Lietuwofe didžiau-
siaji praplatinimą ir yra priimami
"Niamuno Sargo" spausfuruweje
(Weyerio & Arnoldto) Tilžēje,
Dammstraße 2.

"Niamuno Sargo" redytūwē.

Skorkaski,

aštriausią zortą, dėl baltinimo giju
ir audimu,

geriausią maulą ir notroną,
pirksi pigiausiai prie

J. A. Roeder Tilžēje,

kaip ir jo kupczystėje Ragainėje.

Gatawu patalyniu nū 21 mf.
prasidedant,

Patalu plunkfnu nū 1—1,20 mf.
už swarą.

Pufu 2,50—3,50 už swarą,
Wiftn plunkfnu 30—40 pf. už

swarą,
Replēfntu žafiu plunkfnu nū 1 mf.
ifi 1,20 mf. už swarą,

prifiuo plunkfnu kupczystē

M. Markowsky,

pirma J. Stern.

Tilžēje, augštoje ulyczioje 90.

Subatoje kromas yra uždarytas.

Dideli
NAUDA

atfiranda per pigias
prefias ir gerus tawornus bei
wierną paslužjimą prie išpirkimo

pirštinių ir korzetu

ipatifkoje kupczystėje
Friedrich Engel'io
Tilžēje,
wandens ulycz.
31.